

Vinternatt

Fejd

Snön den föll mot din kind och blänkte
Din famn var mjuk, ditt hjärta ömt
Som sol var din gåva
Du brann och skänkte mig din kärlek
I min svåra stund
Och aldrig skall vi allt förgäta
Tills du far igen

I vinternattens
stjärneljus
blev vår väntan så lång

Du sade mig fagra ord att följa
Känslor är som vind i eld
Jag gav all min saknad
Du brann och skänkte mig din kärlek
I min svåra stund
Och aldrig skall vi allt förgäta
Tills du far igen

I vinternattens
stjärneljus
blev vår väntan så lång min vän, så lång

I vinternattens
stjärneljus
blev vår väntan så lång min vän
I vinternattens
stjärneljus
blev vår väntan så lång